

alapján. A lehetséges környezeti hatásokat ezért a jelen esetben nem vizsgálták meg kielégítően: a Bizottságnak nincs tudomása arról, hogy a veszélyes hulladékok égetésének hatásait is megvizsgálták volna. Az alperesnek a kérelem módosítását követően teljes terjedelmében meg kellett volna ismételnie a nyilvánosság részvételét biztosító eljárást, azonban ezt sem tette meg.

A Bizottság azon az állásponton van, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság ezáltal megszegte a KHV-irányelv I. mellékletének 9. pontjával együtt értelmezett 4. cikke (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit.

A felperes azon érve, hogy a KHV-irányelv jelenleg hatályos szövege értelmében a veszélyes hulladékok elégetése során sem kötelező a KHV, mivel ebben az esetben a berendezés működésének elsődleges célja nem hulladékártalmatlanítási, hanem hulladékhasznosítási eljárás, nem helytálló. Még ha a KHV-irányelv jelenleg hatályos szövegének I. mellékletében csak az „ártalmatlanítás” fogalom szerepel is, alapvető céljával lenne ellentétes az olyan projektek kizárása a rendszeres vizsgálat alól, amelyek jelentős környezeti hatásai nyilvánvalóak. A hulladékhasznosítási eljárások ugyanis nem szükségszerűen veszélytelenebbek a környezetre, mint a hulladékártalmatlanítási eljárások: mint az a jelen ügyben felismerhető, a környezeti hatások a kezelés tényleges módjától függenek. A Bizottság azon az állásponton van, hogy a KHV-irányelv I. mellékletének 9. pontja szerinti „hulladékártalmatlanítás” fogalom a hulladékok ártalmatlanítását és hasznosítását is magába foglalja. Az alperes ezzel ellentétes jogfelfogása a jelen jogi helyzethez képes jelentős visszaesést eredményezne, mivel a hulladékhasznosítást végző berendezések teljesen kikerülnének a KHV-irányelv hatálya alól.

(¹) HL L 175., 40. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 1. kötet 248. o.

2006. június 16-án benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Luxemburgi Nagyhercegség

(C-264/06. sz. ügy)

(2006/C 190/20)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: D. Maidani és R. Vidal Puig, meghatalmazottak)

Alperes: Luxemburgi Nagyhercegség

Kereseti kérelmek

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- állapítsa meg, hogy a Luxemburgi Nagyhercegség, azáltal, hogy nem határozta meg a jelen rendelet megsértésének szankcióit, nem teljesítette a 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (¹) 16. cikkének (3) bekezdéséből eredő kötelezettségeit;
- kötelezze a Luxemburgi Nagyhercegséget a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A 261/2004/EK rendelet 16. cikkének (3) bekezdése szerint: „A tagállamok által e rendelet megsértésére előírt szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.” A 19. cikk értelmében a rendelet 2005. február 17-én lép hatályba. A Bizottság rendelkezésére álló információk szerint a Luxemburgi Nagyhercegség még nem teljesítette a rendelet megsértésének hatékony, arányos és visszatartó erejű szankcióinak előírására irányuló kötelezettségét.

(¹) Visszautasított beszállás és légijáratok törlése vagy hosszú késése esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról, és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 46., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 7. kötet, 10. o.)

A T-279/02. sz., Degussa AG kontra Európai Közösségek Bizottsága (támogatja az Európai Unió Tanácsa) ügyben 2006. április 5-én hozott ítélet ellen a Degussa AG által 2006. június 17-én benyújtott fellebbezés

(C-266/06. sz. ügy)

(2006/C 190/21)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Degussa AG (képviselők: R. Bechtold, M. Karl és C. Steinle ügyvédek)

A többi fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága és az Európai Unió Tanácsa

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság (harmadik tanács) T-279/02. sz. ügyben 2006. április 5-én hozott ítéletét (¹) a fellebbezőre vonatkozó részében;